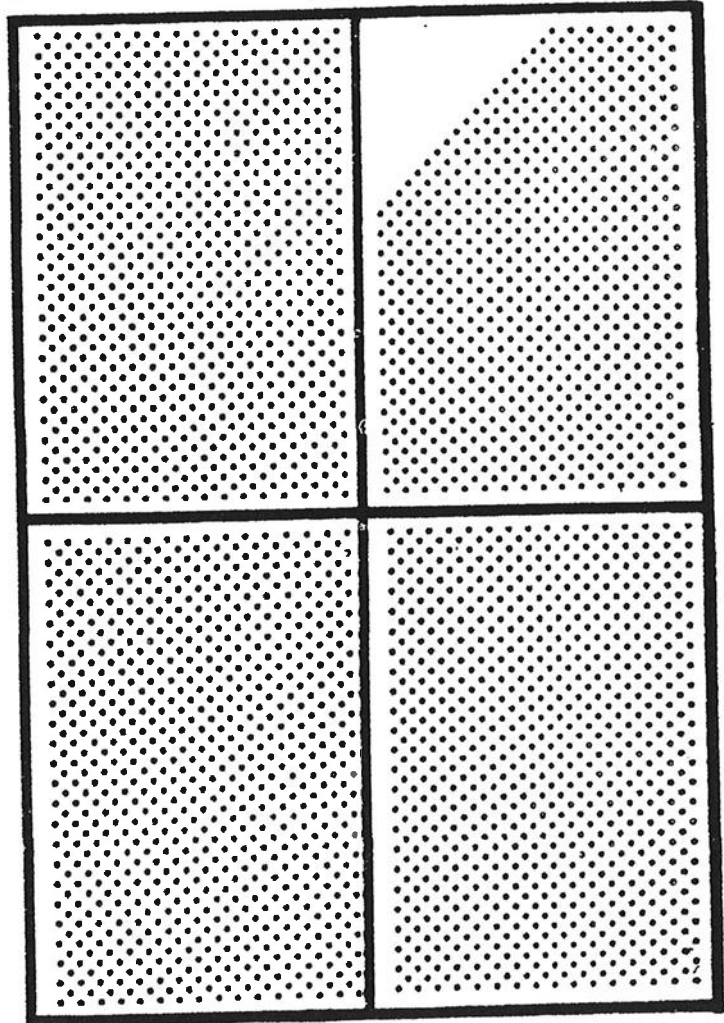

BERICHTEN OVER...

WIM

INHOUD

- 1 Voorwoord
- 2 De koe
 Doodsgevaar
 Een moment
- 3 - 10 Gedachten en belevnissen van een schaap

Voorwoord

Leven is als slagroomgebak.
Teveel ervan maak je kots-
misselijk.

JDAM

Het raam biedt iedereen een
opvallend uitzicht op de
saaie, nietszeggende, leuke,
interessante en boeiende fa-
cetten van het 'alledaagse'
leven.

Wim

voor- en achterkant: Adrie Mesch

De koe

De koe stond fier in de modder. Haar blik stond op oneindig en de regen deed haar niets.

Het zat mij goed dwars dat ik niet wist in welke richting zij keek. Ik liet haar gedachten angstvallig met rust want dan werd mijn nieuwsgierigheid te groot.

Deze betrokkenheid ten opzichte van die koe was een revolutionaire ontwikkeling. Mijn ziekelijke afkeer van de regen verdween door de stille aanwezigheid van die koe.

Er kwam een plotselinge ommekeer in deze uitzonderlijke situatie. Het klamme gevoel, ik had een kletsnatte spijkerbroek aan, kreeg ook greep op mijn zachte haartjes. Dit ongenoegen groeide als zwarte kool in mijn rusteloze gedachten.

Direct na mijn terugkomst ontdekte ik de weldaad van de handdoek en de droge korte broek. Een zachte en koele wind speelde met mijn zachte haartjes. Ik keek naar mijn onderbenen en dacht opnieuw aan de koe die...

Doodsgevaar

Hij zou weldra door de poepende en plassende koe worden gedood. Ik hoopte dat mijn wanhopige schreeuw hem zou bereiken, waardoor hij niet zou sterven. De kleine weidevogel bleef argeloos onder de staart van de grazende koe zitten.

Een moment

ik schakelde mijn denken uit
en de daaropvolgende leegte
zette mij weer aan het denken

Gedachten en belevenissen van een schaap

Het is de moeite waard om een in de huid van een schaap met verstand te kruipen. Je belandt dan in de wereld van uiteenlopende gedachten en opzienbarende belevenissen.

Een schaap met verstand past niet in de realistische en logische wereld van de mensen. De mensen zijn de meest ontwikkelde wezens op aarde omdat zij een verstand hebben. Dieren zijn domme wezens. Zij vinden slapen, eten, drinken en sex belangrijker dan het kunnen denken. Een ontwikkeld schaap bestaat wel in de wereld van de kinderen.

Het is maar goed dat de mensen ons dom vinden en zij ons geblaat niet kunnen verstaan. Wij vormen daardoor geen bedreiging voor hun posities en belangen. Kritiek en concurrentie veroorzaken bij veel van hen vreemd en vijandig gedrag.

Wij - schapen, vogels, rupsen enz. - hebben een kort en goed leven. De veehouder brengt ons dagelijks vers water en de kieviet rust zonder levensgevaar onder de staart van de koe.

Vier sloten vormen samen een natuurlijke bescherming tegen de kwade buitenwereld. De afgelegen ligging van onze weide ergert mij mateloos. Onze veehouder kan ons geblaat niet waarderen, hij ervaart het kennelijk als geluidsoverlast. Nou ja, je hebt schapen en...mensen.

Mijn naam is I.Q. Schaap en ik word na mijn terugblik op de noordpool net zo 'dom' als mijn resterende medeschapen. Er is inderdaad geen plaats voor schapen met verstand. Kennis geeft je inzicht, maar je wordt daardoor tevens een bedreiging voor de denkende medemens.

Maandag

De stilte van de nieuwe morgen had mij teder gewekt. Het zag er naar uit dat ik een rustige en eenvoudige dag zou beleven. Een grazende denker had zo'n dag nodig.

Het onrustig gedrag van mijn medeschapen veront-rustte mij niet, zij waren aan het denken. Hun gedrag werd echter voor en tijdens het slapen een ware plaag voor mij. Zij liepen als een op hol geslagen kudde olifanten over de stille wei-de. Ik had niks tegen deze dieren maar dit ge-dreun maakte mij het slapen onmogelijk.

Geluidsoverlast herinnerde mij aan een Japanse dichter, die het kwaken van de kikkers in de zomer brullen noemde. Basho had mijns inziens oorwatjes nodig en hij wist toen niet dat de aanwezigheid van kikkers een goed teken was. Het water was zuiver. Ik wilde morgen graag uitslapen.

Dinsdag

Wij werden vroeg door twee verontwaardigde ooiën gewekt. De onrust van gisteren had nauw te maken met het feit dat wij nooit door de veehouder over de vakantie waren geïnformeerd. Alle werknemers, dus ook de schapen, hadden recht daarop.

Waarom moesten wij over ons reisdoel redetwisten, wij gingen toch naar Spanje of de Noordpool. Mijn diplomatieke opstelling onderging toch een verandering. Het was geen pretje wanneer je in je isolerende wolletje op een warm strand lag. Dit argument van de koudbloedige medeschapen versnelde de besluitvorming. Wij gingen naar de Noordpool.

Donderdag

Er gingen twee noodzakelijke rustdagen voorbij. Veldslag nummer twee stond al voor onze deur. De meningen over de ideale wijze van reizen liepen nogal uiteen. Dit bemoeilijkte het kiezen van een gemeenschappelijke wijze van reizen. Wij waren het over één ding eens: "De Noordpool bleef zonder vervoer onbereikbaar!"

Een radicaal stel besloot de Noordpool springend te bereiken. Hun motto was: "Geen overleg maar daden!" Ze hadden in hun enthousiasme vergeten dat een Nederlands schaap geen springer was. Een sprong over de sloot was direct dodelijk. Je poten schoten door de krachtige afzet veertig centimeter omhoog en je verdronk omdat je geen zwemmer was.

Hun dood had een positieve invloed op de chaotische situatie. Iedereen wilde nu met het vliegtuig naar de Noordpool. Andere middelen van vervoer herinnerden ons aan de dood van twee moedige medeschapen. Onze blijheid maakte snel plaats voor een nieuw probleem. Vliegen was mensenwerk.

Maandag

Er was een wonder gebeurd. Een begaafde vrouw - zij verstond ons geblaas - kwam opeens langs. Zij was bovendien actief lid van de actiegroep Wees eens een Schaap voor een Schaap. Haar moeite werd slechts beloond met het krijgen van bonte stickers. Het zag er donker voor ons uit. Ons droevig geblaas was een dodenmis in z mineur, geschreven door O.N. Mens. Rampspoed maakte dieren rusteloos.

Ik kreeg daardoor de volgende gedachten: "Het ijsberen is zeer gevaarlijk voor ijsberen. Een overmaat van beweging en emoties op de zelfde plaats veroorzaakt warmte. De ijsschots gaat smelten en de ijsbeer verdrinkt in het koude water van de Noordpool. Het ijsberen is ook een poging tot zelfmoord, de ijsbeer beëindigd zijn leven op het hoogste vriespunt van zijn bestaan." Na regen komt altijd zonneschijn. De vrouw vertelde ons dat de Swissair ons naar de noordpool zou vliegen.

Woensdag

Het naderend vertrek had ingrijpende gevolgen voor mijn geheugen. Mijn denkbeeldige zwarte pen maakte plaats voor een blauwe en een witte. Deze kleuren pasten beter bij de natuur op de noordpool. Een Boeing 747 landde op onze weide en wij betraden fier het binnenste van deze olifant onder de vlieg-machines. Dit stukje Nederland lag nu echt onder zeepeil.

De vliegreis naar en de landing op de noordpool waren twee onvergetelijke avonturen. Wijervaarden beiden als een 'onnavolgbare' film. De landing was een reclamespot voor en over de vriendelijke en geniale mens. Het landen op ski's zorgde ervoor dat het dikke ijs van de Noordpool in balans bleef. Daardoor werden onze eerste stappen op de Noordpool geen natte teleurstelling.

Vrijdag

De Noordpool was een paradijs. Krachtige winden 'vochten' met onze stevige witte krullen; het leven zonder mensen veranderde ons in dichters, bonte en witte wezens in de ongerepte wereld van vrijheid, warmte en geluk.

Het contact en samenwerking met de plaatselijke dieren was reeds van het begin een ongeken- de ervaring. Wederzijds respect en betrokkenheid veroorzaakten geen problemen. In het geval van Bertus Schaap en Sijb Ijsbeer was de vriendschap te stormachtig geweest. Zij lieten tijdens het emotioneel ijsberen het leven. Zo'n drama vond niet plaats op een dikke ijsschots.

Ik werd door deze droevige gebeurtenis pijnlijk herinnerd aan het andere leven in Nederland. Was er nog leven na de Noordpool? Een stern stoorde mij omdat hij een bericht voor mij had. Hij nam met de stem van de vrouw direct het woord. "Een journalist heeft het gebeuren rondom Bertus en Sijb toevallig gezien. Na een geheim overleg met zijn president over de eventuele gevolgen van jullie aanwezigheid op de Noordpool, heeft de minister-president de Nederlanders en de andere wereldburgers attent gemaakt op de aanwezigheid van HOLLANDSE SCHAPEN OP DE NOORDPOOL. Ik zie roem en angst."

Het wegvliegen van de stern was het begin van een nieuw leven in Nederland. De veehouder wist nu waar zijn schapen zich bevonden. Wij waren nu DE SCHAPEN in het binnen- en buitenland. Onze veehouder was zeker trots op zijn schapen.

Zaterdag

Ik genoot zoveel mogelijk van de koude leegte, maar het lukte niet. Nederland liet mij niet met rust. De persoonlijke boodschap van de Amerikaanse president had mijns inziens politieke gevolgen voor de minister van buitenlandse zaken. Een buitenlands staatshoofd bracht hem op de hoogte van ons verblijf op de Noordpool. Een kabinetscrisis was voor heel veel mensen in Nederland goed nieuws. Zo'n situatie schiep ook de mogelijkheid dat de KLM ons misschien naar Nederland kon terugvliegen. Een vliegreis voor een vergeten minderheid voorkwam zeker een kabinetscrisis.

Zondag

Deze zondag was zeer bijzonder. Ik ontdekte tijdens een wandeling met de walrus dat de wolken hier snel opvielen. Het onbegrensde witte maakte plaats voor blauw - meestal in grillige vormen - in beweging.

Na mijn langzame wandeling ontmoette ik opnieuw de stern. Wij gingen meteen naar de andere schapen. Hij keek mij aan en vertelde met de stem van de vrouw het een en ander over de situatie in Nederland na de bekendmaking van onze tijdelijke verblijfplaats. "Dat is echt te wol; de naam van een jeugdherberg is veranderd in SCHAAPZACHT; de lege weide is een bedplaats geworden, mensen staren met hemelse blikken naar de schapen die er niet zijn en een toestel van de KLM was reeds onderweg." Daarna verdween de stern in het niets.

Het merendeel van mijn medeschapen reageerde amper op de goede berichten uit Holland.

Woensdag

Zij stonden daar en wij gingen aan boord van het vliegtuig. Vlak voor het sluiten van de laadruimte hoorde je de stille en luide uitingen van verdriet. De luidruchtige heenreis maakte plaats voor een stille terugreis. Het weerzien met Holland was totaal anders. Overal zag je de mensen, die naar ons zwaaiden. Een heftruck zette ons op een witte vrachtwagen. De hartelijke teksten en spreekkoren deden mij goed, men was ons nog niet vergeten. Maar het treffen met de mensen van de media - kranten, radio en televisie - was geen groot succes. De journalisten begrepen ons niet. Het verslag op de televisie en de foto's gaven een goede weergave van hetgeen er toen op het vliegveld plaatsvond. De feestelijke terugkomst werd besloten met een rondrit door Barneveld, het bolwerk van de kippen. Op die dag waren er geen actieve kippen in Barneveld. Het publiek had weinig interesse voor een witte wagen met schapen.

Zondag

Mijn zorgen over onze toekomst bleken ongegrond. Reislustige schapen waren even opzienbarend nieuws. De andere kant van het bekend zijn, beperkte zich tot de tweede weide, een vriendelijke geste van onze veehouder. Wij hadden hem niet nodig. Elke keer zag je ook de ongelijke en levensgevaarlijke loopplank. De mens was altijd geniaal. Het fijnste wat ik aan de reis had overgehouden, was het regelmatig bezoek van de vrouw. Er was iemand.

Dinsdag

De herfstachtige dag stemde mij treurig. Een fikse regenbui had onze weiden doorweekt. Ik vond daarom geen droog plekje voor een rustig moment. De omgeving bood een troosteloze aanblik. 'Er dreven rottende bladeren op de sloot; de bonte bloemen waren verdwenen en een fietser zwoegde op het fietspad. Morgen gingen wij op stal. Wie van ons keerde terug naar de weide. Ik was zo diep in mijn gedachten verzonken dat ik de vrouw niet had opgemerkt. Zij zat stil naast mij.

Wij kregen een onderscheiding voor onze moedige reis naar de noordpool. Het democratische besluit veroorzaakte een fikse strijd tussen de plaatselijke politieke partijen over de vorm, kleur en betekenis van deze bijzondere onderscheidingen. Belangen 2000 was voorstander van een milieuvriendelijke sticker. Hun streven liep stuk op de onwil van de gematigde partijen. Deze schapen hadden recht op het Grootkruis van verdienste. De burgemeester greep in.

Een hoge ambtenaar uit Den Haag bepaalde na overleg met beide partijen de uiteindelijke vorm, kleur en betekenis. Het werd, vanwege de bijzondere situatie geen ridderorde, maar een groen lapje met een veiligheidsspeld. Wij zijn altijd zorgzaam voor de natuur.

Vannacht maakte de vrouw mij wakker. Zij fluis-terde iets in mijn oren en haastig vertrok zij. "Dag I.Q. Schaap." Haar boodschap paste beter bij mijn medeschapen. Zij verwaarloosden hun denkvermogen. Was haar vertrek het begin van het einde?

Vrijdag

De prille lente maakte mij stoned. Een grazende denker bevond zich te midden van bonte bloemen, dartelende lammetjes, kwakende kikkers en het malse gras.

Mensen hebben hiervoor geen greintje respect. Er kwam een mens - hij droeg een grote ketting - op ons af. De man decoreerde de overgebleven schapen met verstand snel en pijnlijk.

Hoera. daar gaat hij weer. Echte menselijke helden kregen waarschijnlijk net zoveel aandacht en dank van hun medemensen. Nee toch, ik had mijn ridderorde reeds verloren.

Mijn ongenoegen over deze absurde vertoning verdween als sneeuw voor de zon. De loopplank was weg en het verlies van de tweede weide deed mij weinig. Onze weide bood genoeg ruimte voor alle schapen.

Ik maakte mij ongerust over ons voortbestaan.

Schapen met ridderorden vielen op. Hield de mens ons in de gaten? Was dit onze laatste lente?

Zaterdag

Mijn medeschapen werden vanmorgen niet meer wakker. De bloedige sporen van de speldeprikken - veiligheidsspelden waren levensgevaarlijk - wezen op de mogelijkheid van diefstal. Gestorven op het veld van eer. Hun restte nog een enkeltje slachthuis. En ik werd vandaag het enige schaap met verstand.

Mijn naam is Wim en ik heb
een bijzondere achternaam.
De maatschappij maakt ge-
bruik en misbruik van mijn
leeftijd. Hij is voor mij
slechts een gegeven.
Er bestaan uiteenlopende
gedachten over mijn karak-
ter en verstand. Men kan
mij niet in een 'hokje'
stoppen.
Ik ben een Utrechter en...

Wim
5

